

[Sigsgaard.]

mange børn, og derfor rammer nedskæringen af lærerlønrefusionen dem hårdere, end den rammer gamle, veletablerede kommuner med beskeden børnetal. Gamle kommuner, som ikke er velhavende, og som har mange ældre og socialt svage, rammes også hårdt derved, at refusionen vedrørende sociale ordninger som husmoderafløsning og hjemmehjælp skæres kraftigt ned. Det er ordninger af udpræget social karakter, som helt igennem burde bekostes af staten. Det samme gælder skolelæger og skolebepsning, hvor refusionen skal bortfalde. Jeg mener, at den tværtimod burde forøges til 100 pct. i erkendelse af, at her er der tale om en social opgave.

Også boligsikringsordningen, som slet ikke er med i forslagene, burde efter VS' opfattelse overtages helt af staten. I dag betaler staten $\frac{2}{3}$ og kommunerne $\frac{1}{3}$, og kommunerne får først pengene, når regnskabsåret er afsluttet. Boligsikringen er en stor byrde for kommuner med meget etagebyggeri og med stor udvikling, altså kommuner, der i forvejen har store økonomiske vanskeligheder. Det ville derfor hjælpe på udligningen, hvis staten overtog boligsikringen 100 pct., og der er jo tale om en lov-bunden udgift.

Det princip, der foreslås i bemærkningerne, at refusionerne bortset fra visse sociale refusioner ikke bør overstige 50 pct., må jeg altså gå imod, i hvert fald så længe man ikke henregner husmoderafløsning, hjemmehjælp, boligsikring, skolelærere og skolebepsning til de særlige sociale refusioner, hvortil statsbidraget overstiger de 50 pct. væsentligt, ja, vel som hovedregel er 100 pct.

Der er vel fremgået, at mit parti har en anden målsætning på det område, end regeringen har. Hvis vi skulle være med til at udforme en ordning, så ville princippet være, at de kommunale ydelser skulle koste cirka lige meget i alle kommuner. I dag forekommer den situation, at borgerne i kommune A og kommune B får nøjagtig de samme ydelser, lige gode skoler, lige mange børnehavesteder, lige gode veje osv., men de koster bare den enkelte skatteyder dobbelt så meget i den ene kommune som i den anden. Udenforstående ville tage sig til hovedet, hvis de hørte om det system, vi kører med.

Og det bør da også laves om, sådan at hvis ydelserne i kommune A og kommune B er ens, så skal prisen for dem så vidt muligt også være det.

Problemet er selvfølgelig at forene økonomisk lighed med kommunal selvstændighed, men det er sandsynligt, at det kan gøres, i hvert fald langt bedre end nu. Jeg kan i den forbindelse nævne, at en arbejdsgruppe i mit parti arbejder med en skitse, hvorefter den kommunale indkomstskat afskaffes, sådan at kommunerne i stedet får ret til at anvende midler fra den statslige indkomstskat efter nærmere fastsatte regler, og det var meget glædeligt for mig at høre, at man i SF er inde på lignende tanker. Princippet er, at der fastsættes et bestemt rådighedsbeløb så højt, at der er god plads til det kommunale initiativ. Et rådighedsbeløbet f. eks. 1.600 kr. pr. skatteyder, så kan kommunen vælge at bruge 1.400 kr. til kommunale formål, og de 200 kr., der er tilbage af de 1.600 kr., udbetales så til skatteyderne, 200 kr. til hver skatteyder uanset hans statsskats størrelse. Der er selvfølgelig mange detaljer i skitsen, som jeg ikke kan komme ind på her, den har positive og negative sider, det er vi udmærket klar over, og VS har ikke taget endelig stilling til den, men jeg tror, at tanker i den retning fortjener nærmere overvejelse. Derimod er vejen over en progressiv kommunal beskatning — som ventileret af den socialdemokratiske ordfører i dag — efter min opfattelse ikke farbar; den er teknisk uhyre vanskelig, og den er socialt skæv.

Formålet med den skitse, der arbejdes med i mit parti, er at skabe større lighed mellem kommunerne og gennem styrkelse af progressionen at gennemføre en indkomst-udligning.

Det er jo tænkeligt, at folketinget ikke vil gå så vidt i denne omgang, men i stedet vil bygge på regeringens forslag. Ja, det er vel givet, når vi får forslag fremsat her i folketinget, så ligger det jo, som sagerne står i øjeblikket, klart, at så bliver de vedtaget stort set uændret. Men i så fald, hvis forslagene, som de er fremsat, skal køres igennem, så mener jeg, at der for det første må gennemføres en mellemkommunal udligning ved siden af den amtskommunale. For det andet, at der bør ske statsfinansiering af de sociale ordninger, som jeg har